SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 12 OCTOBER 1939

DE KLEINE DESERTEUR

DE POT OLIJVEN VAN ALI CHODJA

NAAR EEN OOSTERS SPROOKJE

★

ALI Chodja had lang gespaard maar nu was hij toch eindelijk zo ver. Het oude huis in het achterstraatje, waar hij na zijn moeders dood een bescheiden manufacturenbazar bezat, had hij verkocht. Voor het geld had Ali twee kamelen gekocht en bovendien nog een flink duitje overgehouden. Zo straks zou hij de kamelen met zijn koopwaar beladen en meetrekken met de grote karavaan. Maar eerst bedacht Ali een plan, hoe hij zijn spaarpenningen het best zou kunnen bewaren. Meenemen op reis? Daar wilde Ali niet aan denken. Al te vaak immers werd een karavaan door woestijnrovers overvallen en geplunderd. Als de rovers zijn mooie balen wol en zijde, zijn bloedkoralen halskettingen, zijn amuletten en koperen en zilveren armbanden afnamen en bovendien nog zijn beide kamelen zou dat al erg genoeg zijn, maar ontnamen ze hem ook nog zijn spaarpot, dan zou hij helemaal berooid zijn. Neen, de zuur verdiende en gespaarde geldstukken wilde hij in de stad achterlaten. De vraag was slechts, waar en hoe. Plots kreeg Ali Chodja een idee. In de kelder van zijn huisje, dat morgen het bezit van een ander zou zijn, stond nog een stenen pot vol olijven. Ali legde nu onder op de bodem van de pot zijn geldstukken en stopte de pot vervolgens weer propvol met olijven. Toen ging het stuk perkament er weer over en met de goed dichtgebonden pot, stapte Ali naar zijn buurman Soliman, den lampenkoopman. Hij had wel graag, net als zijn jonge vriend Ali, ook eens 'n paar reizen willen maken, maar hij was wat ouder en had al een gezin. Toen Ali hem nu vriendelijk vroeg, om deze pot verse olijven voor hem te bewaren, was Soliman dadelijk daartoe bereid.

„Bewaar ze goed, hoe lang ik ook weg mocht blijven," drukte Ali hem nog op het hart. „Want deze olijven zijn nog door mijn zuster ingelegd en zij deed dat als geen ander. Ik denk, dat ik na zo'n lange reis best trek zal hebben in wat olijven."

„Vriend Ali," zei Soliman, „ik zal de olijven in het verste hoekje van de kelder zetten. Daar kunnen ze rustig staan, want we komen er haast nooit."

Na nog een vriendschappelijk praatje nam Ali afscheid van Soliman en diens vrouw. Hij deed zijn kameel knielen, steeg op en wuifde een laatste vaarwel toe aan de bewoners van het nauwe straatje, waar hij zo lang had geleefd. Tegen zonsondergang sloot Ali zich aan bij de grote karavaan, de poorten van de oude stad werden geopend en de kamelen met hun drijvers verdwenen in de donkere woestijnnacht....

Zo gingen de jaren voorbij. Vele karavanen kwamen en gingen, maar Ali met zijn beide kamelen was er nooit bij. De meeste mensen waren Ali al bijna vergeten, want ook in die dagen vergat men snel. Alleen Soliman sprak nog een heel enkele maal met zijn buren over dien goeden Ali en hij vroeg zich af, wat er toch wel van hem geworden zou zijn. En vergeten stond daar nog altijd in het donkerste hoekje van de kelder de pot olijven. Op een keer, er waren al zeven jaren voorbij gegaan, zei de vrouw van Soliman: „Ik moet toch eindelijk het keldertje eens schoonmaken. Er zijn zoveel ratten dat geen stuk voedsel of stof er meer veilig is."

Zo gezegd, zo gedaan. Het keldertje werd grondig gereinigd, alle gaten met leem dichtgesmeerd en vanzelf viel het oog toen ook op de langvergeten pot met olijven.

„Gunst, man, daar staan nog steeds de olijven van Ali," zei Soliman's vrouw. „Wil je wel geloven, dat ik er best een paar van zou lusten."

Nu was Soliman heel arm en in zijn groot gezin waren al sinds onheuglijke tijden geen olijven op de dis verschenen. Dat zal ook wel de reden zijn geweest, dat hij zo mild gestemd was en zijn vrouw antwoordde: „Ach, misschien is het ook beter, dat we de olijven maar opeten. Als Ali nog terugkomt, zal hij waarschijnlijk wel zo rijk zijn, dat hij deze pot met olijven best kan missen. Misschien is hij ook wel het slachtoffer van een roverbende geworden en weet alleen Allah, waar zijn gebeente zich bevindt."

Kort en goed, Soliman sneed met een mes het perkament los, om wat olijven uit de pot te nemen. Helaas, zaten de olijven na zoveel jaren dik onder de schimmel. Soliman schudde de pot, om te zien, of

Zo straks zou hij de kamelen met zijn koopwaar beladen en meetrekken met de grote karavaan.

er niet een enkele olijf meer goed was. Maar wonderlijk, toen de bedorven olijven uit de pot waren gerold, volgde plots een stroom geldstukken. Soliman duwde van verbazing zijn tulband over zijn oor en staarde sprakeloos naar al dat geld.

„Die handige Ali," grinnikte hij na enig nadenken. „Dáárom was hij dus zo dol op olijven!"

Eerst wilde Soliman het geld weer in de pot doen, doch toen bedacht hij zich en nam één goudstuk voor zichzelf. Dat zou Ali, indien hij nog mocht terugkomen, zeker niet missen. Voor het goudstuk kocht Soliman's vrouw eetwaren en lekkernijen en ook een paar mooie oorringen, die ze al zo lang had begeerd. Eerst nam Soliman zich ernstig voor, de schat in de pot nu niet meer aan te raken, maar ook voor hem was de weg naar het kwaad geplaveid met goede voornemens. Een voor een werden ook de overige goudstukken uit de pot genomen, en toen er eindelijk niets meer over was, zuchtte Soliman spijtig. Hij was nu nog even arm als altijd, zijn kleren waren nog even erg gelapt en een paar onnozele koperen sieraden vormden de enige herinnering aan de geroofde schat. Toen Soliman de pot weer op z'n oude plaats in de kelder zette, jammerde hij: „Om onze ijdelheid te bevredigen en om een gevulde maag, dáárvoor zijn we nu dieven geworden!"

De enige hoop was, dat Ali niet meer zou terugkeren. Maar voor alle zekerheid veegde Soliman's vrouw de pot goed af, legde er nieuwe olijven in en sloot hem weer met perkament af.

In de harten van Soliman en diens vrouw wilde de rust echter niet meer wonen. Op een dag riepen de mensen uit het straatje verheugd: „Raad eens, wie daar is? Door de oostelijke poort is Ali Chodja gekomen. Ja, onze Ali! En een kerel dat hij geworden is. Hij is al getrouwd en heeft nu wel zes kamelen. Op de voorste, witte kameel zit zijn vrouw."

Nu, dat wilde iedereen natuurlijk zien. Alleen Soliman begon ineens hevig een van zijn lantarens te poetsen en bukte zich diep over zijn werk....

Het was een lange reis geweest voor Ali, maar nu spoedde hij zich ook huiswaarts. Hij was getrouwd en bezat bovendien zes prachtige kamelen. Hij had ook nog een beurs vol geld, maar omdat hij een huisje wilde kopen, zou het spaarduitje, dat in Soliman's kelder verborgen lag, hem toch nog wel goed van pas komen. Want al wilde hij nog wel wat kleine reizen maken, zo lang als hij nu onderweg was geweest, zou hij nooit meer weg blijven. Ali had op de thuisreis alles al lopen uitrekenen. Zijn vrouw zou in de kleine bazar helpen en intussen zou hij zelf met de kamelen naar de omliggende dorpen trekken.

Zijn eerste gang was nu naar buurman Soliman. Die ontving hem erg hartelijk en op de vraag van Ali, of hij de pot olijven mocht hebben, antwoordde hij: „O.... dat is waar ook.... die

Ali legde nu onder op de bodem van de pot zijn geldstukken....

olijven.... ja.... die had ik bijna vergeten...."

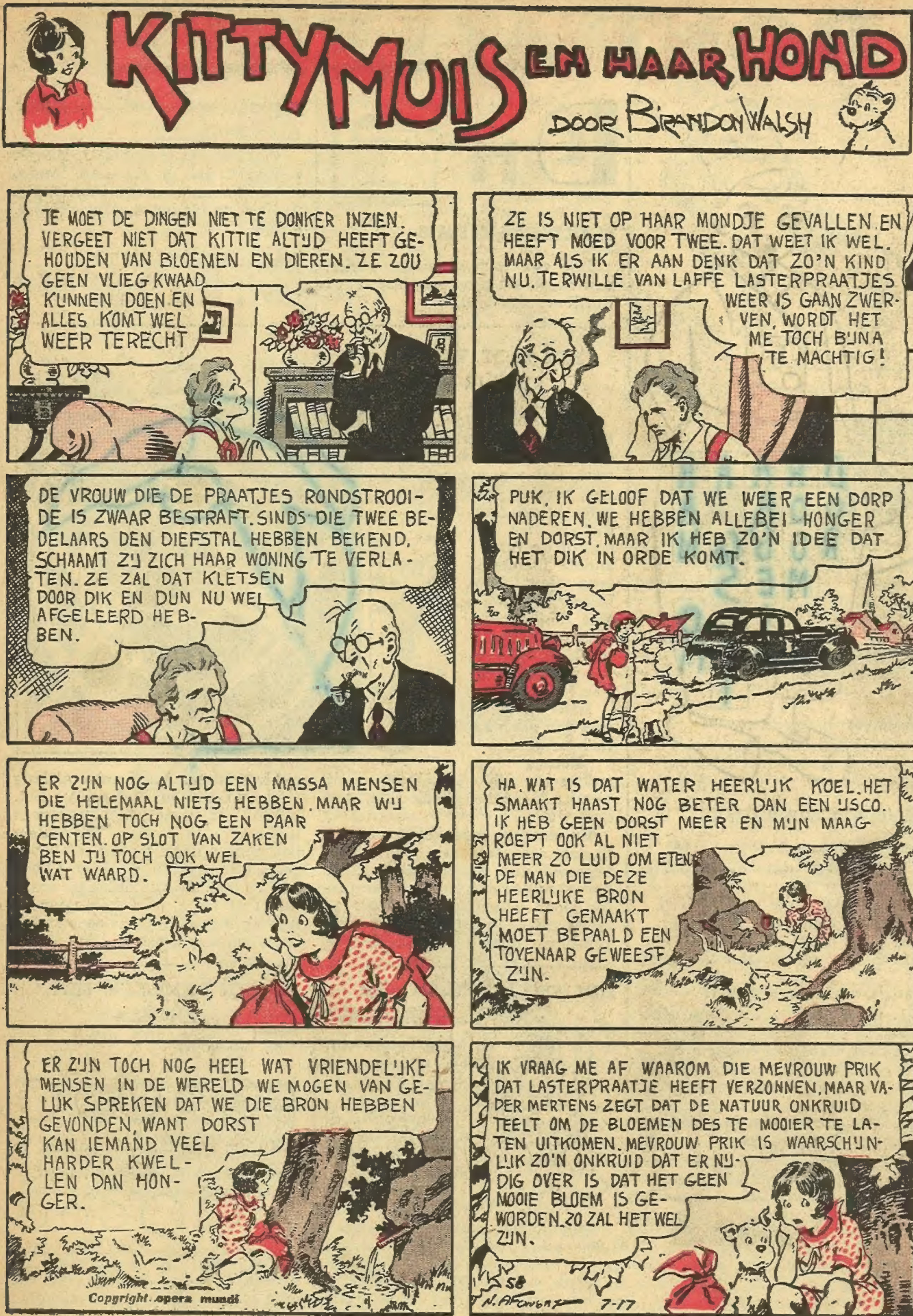
En daar kwam dan de pot olijven voor de dag. Wat een gezicht zette Ali, toen hij er wel olijven, maar geen geld in vond! Ali was woedend maar Soliman deed heel onschuldig en beweerde, van niets te weten.

Met dat al werd het geen prettig weerzien en Ali, die met de verdwijning van het goud zijn dromen vervlogen zag, daagde Soliman voor den kadi. De kadi wilde de pot met olijven zien en toen Soliman deze met bevende handen kwam brengen, zei de rechter streng: „Er is geen bewijs, dat er geld in de pot heeft gezeten, want niemand heeft gezien, dat Ali Chodja het er in heeft gedaan." Bij deze woorden proefde de rechter een van de olijven en vervolgde: „Maar wél weet ik, dat deze olijven slechts enkele maanden oud zijn. Als het werkelijk dezelfde olijven, waren, die Ali voor zeven jaren heeft afgegeven, zouden ze bedorven en beschimmeld moeten zijn."

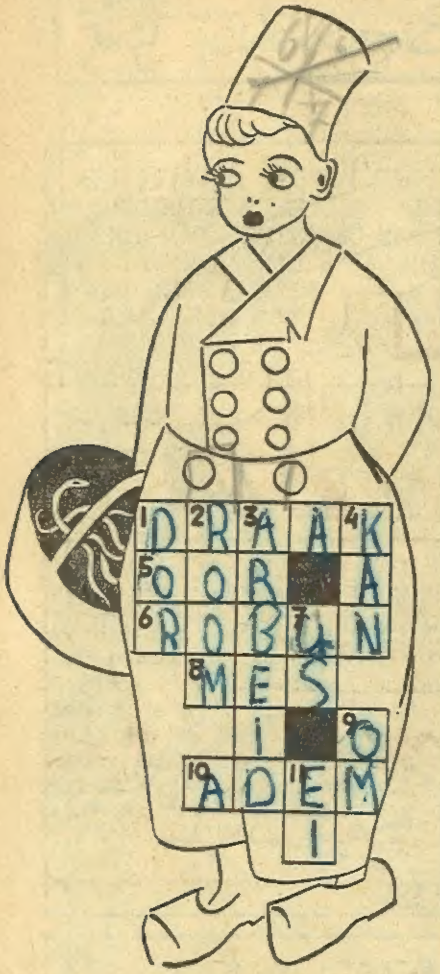
Soliman, die wel voelde, dat er geen ontkennen mogelijk was, vertelde toen maar eerlijk. wat er gebeurd was. De kadi, die een wijs man was, begreep wel, dat Soliman meer uit armoede dan uit hebzucht oneerlijk was geweest, maar het kwaad diende toch gestraft. De rechter verzon een straf, die wel heel erg leek, maar achteraf toch juist een zegen voor Soliman werd. Zijn boeltje werd namelijk verkocht en in dienst van Ali Chodja moest hij voortaan lampen verkopen. Terwijl zijn gezin bij familie werd ondergebracht, trok Soliman met een kameellading lampen en lantarens met Ali mee. Een derde deel van zijn winst moest hij aan Ali Chojda afstaan, totdat deze al zijn geld uit de olijvenpot terug had. Gelukkig duurde dit slechts een half jaar, want de mooie lampen van Soliman werden vlot gekocht. Toen Soliman zijn schuld had betaald, vond Soliman het zo prettig met Ali te reizen, dat hij het nog jaren bleef doen. Hij werd een welgesteld man en een goede vriend van Ali en zo bracht de pot olijven van Ali Chodja ook hem ten slotte toch nog geluk!

WILLY SCHERMELÉ

PRINS VALIANT
RIDDER ZONDER VREES
DOOR HAROLD R. FOSTER
PRINS VALIANT
KONING ARTHUR
RÉSUMÉ: NA EEN WEKENLANG VERBLIJF IN HET SLOT VAN MORGAN LE FEY, IS VAL ONTSNAPT EN SNELT HIJ DWARS DOOR DE MOERASSEN NAAR DE BURCHT CAMELOT, OM HULP TE HALEN VOOR ZIJN VRIEND.
WIND NOCH DUISTERNIS VERMOCHTEN VAL TEGEN TE HOUDEN.
OP ZEKER OGENBLIK ZAG HIJ 'T KASTEEL VAN DEN WIJZEN MERLIJN OPDUIKEN IN DE VERTE.
ALS IEMAND KAN HELPEN, DAN IS HIJ HET, DACHT VAL, EN HIJ KLOPTE AAN DE POORT.
MET SLIJK BEDEKT EN DOODOP, WERD DE PRINS TOEGELATEN TOT DEN WIJZEN RAADGEVER VAN KONING ARTHUR.
TOEN HIJ ALLES VERTELD HAD, ZEI MERLIJN:
„DIE HEKS IS GEVAARLIJK EN ZAL GAWAIN DODEN, EN ZIJN LICHAAM IN 'T MOERAS WERPEN, ZODRA ZIJ EEN GEWAPENDE MACHT ZIET NADEREN."
MERLIJN ZOCHT NAAR EEN GESCHIKT MIDDEL OM DE BOZE VROUW TE VERSLAAN.
„IK KAN U HELPEN," ZEI DE WIJZE, „MAAR BRENG MIJ EERST IETS DAT DE HEKS HEEFT GEDRAGEN OF WAAR ZIJ VAN HIELD."
60
VAL KREEG PAARD EN WAPENRUSTING EN TROK ER WEER OP UIT.
HAL FOSTER
HIJ BEREIKTE 'T SLOT, JUIST TOEN EEN STOET RIDDERS OP DE VALKENJACHT GING EN....
Copyright opera mundi

KITTY MUIS EN HAAR HOND
DOOR BRANDON WALSH
JE MOET DE DINGEN NIET TE DONKER INZIEN. VERGEET NIET DAT KITTIE ALTIJD HEEFT GEHOUDEN VAN BLOEMEN EN DIEREN. ZE ZOU GEEN VLIEG KWAAD KUNNEN DOEN EN ALLES KOMT WEL WEER TERECHT
ZE IS NIET OP HAAR MONDJE GEVALLEN. EN HEEFT MOED VOOR TWEE. DAT WEET IK WEL. MAAR ALS IK ER AAN DENK DAT ZO'N KIND NU, TERWILLE VAN LAFFE LASTERPRAATJES WEER IS GAAN ZWERVEN, WORDT HET ME TOCH BIJNA TE MACHTIG!
DE VROUW DIE DE PRAATJES RONDSTROOIDE IS ZWAAR BESTRAFT. SINDS DIE TWEE BEDELAARS DEN DIEFSTAL HEBBEN BEKEND, SCHAAMT ZIJ ZICH HAAR WONING TE VERLATEN. ZE ZAL DAT KLETSEN DOOR DIK EN DUN NU WEL AFGELEERD HEBBEN.
PUK, IK GELOOF DAT WE WEER EEN DORP NADEREN. WE HEBBEN ALLEBEI HONGER EN DORST. MAAR IK HEB ZO'N IDEE DAT HET DIK IN ORDE KOMT.
ER ZIJN NOG ALTIJD EEN MASSA MENSEN DIE HELEMAAL NIETS HEBBEN. MAAR WIJ HEBBEN TOCH NOG EEN PAAR CENTEN. OP SLOT VAN ZAKEN BEN JIJ TOCH OOK WEL WAT WAARD.
HA. WAT IS DAT WATER HEERLIJK KOEL. HET SMAAKT HAAST NOG BETER DAN EEN IJSCO. IK HEB GEEN DORST MEER EN MIJN MAAG ROEPT OOK AL NIET MEER ZO LUID OM ETEN. DE MAN DIE DEZE HEERLIJKE BRON HEEFT GEMAAKT MOET BEPAALD EEN TOVENAAR GEWEEST ZIJN.
ER ZIJN TOCH NOG HEEL WAT VRIENDELIJKE MENSEN IN DE WERELD WE MOGEN VAN GELUK SPREKEN DAT WE DIE BRON HEBBEN GEVONDEN, WANT DORST KAN IEMAND VEEL HARDER KWELLEN DAN HONGER.
IK VRAAG ME AF WAAROM DIE MEVROUW PRIK DAT LASTERPRAATJE HEEFT VERZONNEN, MAAR VADER MERTENS ZEGT DAT DE NATUUR ONKRUID TEELT OM DE BLOEMEN DES TE MOOIER TE LATEN UITKOMEN. MEVROUW PRIK IS WAARSCHIJNLIJK ZO'N ONKRUID DAT ER NIJDIG OVER IS DAT HET GEEN MOOIE BLOEM IS GEWORDEN. ZO ZAL HET WEL ZIJN.
Copyright opera mundi
58
7-17

BONT ALLERLEI

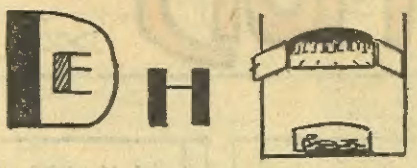
KRUISWOORDRAADSEL

Van links naar rechts:

1. Monster, dat in sprookjes voorkomt.
5. Daar hoor je mee.
6. Edelgesteente.
8. Daar snijd je mee.
10. Lucht die iemand uitblaast.

Van boven naar beneden:

1. De woestijn is ... (onvruchtbaar).
2. Het beste deel van de melk.
3. Ander woord voor: werk.
4. De melk wordt in een ... gedaan.
7. Dat smaakt fijn in de zomer.
9. De kinderen gaan .. acht uur naar bed.
11. Legt de kip.

PLAATSNAAMREBUS

Hoe zou toch de naam luiden van de plaats die door deze rebus wordt voorgesteld?

Oplossingen vorig nummer

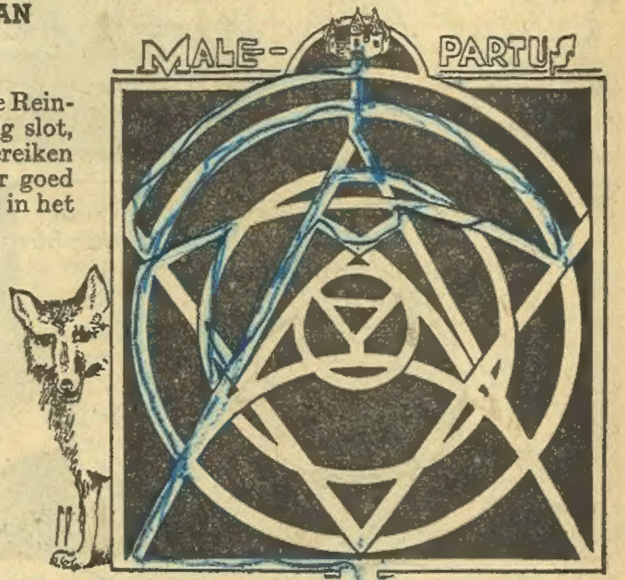
BLOEMPUZZLE

Van links naar rechts: 1. Bloem. 6. Een. 7. Iris. 8. Edel. 10. Rente.
Van boven naar beneden: 1. Be. 2. Leer. 3. Onder. 4. Milt. 5. Wit. 9. En.

RARA, WAT IS DAT?

1. Aal-Bes. 2. Pa-radijs. 3. Koekoek. 4. Ka-bel. 5. IJ-ver.

HET SLOT VAN REINTJE

Eertijds bewoonde Reintje de Vos een deftig slot, dat bijna niet te bereiken was. Dat was maar goed ook, want er leefde in het hele woud wel niet één dier, dat niet op de een of andere manier al eens door hem bedrogen was. Wie sterker waren dan hij trachtten hem op slimme wijze te vangen.

Maar Reintje was hun allemaal toch te glad.

„Echter," zo redeneerde hij, „je kunt nooit weten! 't Is beter blode Rein dan dode Rein!"

En daarom legde hij voor zijn kasteel een grote tuin aan, dicht begroeid met haast ondoordringbare struiken en planten. Daartussen door liepen paden, maar zo kunstig aangelegd, dat geen enkele vervolger hem in die tuin ooit te pakken kreeg. Als Reintje al lang veilig en wel in Malepartus zat, liepen zijn vijanden nog ergens midden in te dwalen. Wij zullen ook eens op jacht gaan, of liever gezegd op zoek, of we de weg kunnen vinden. De vos zullen we maar met rust laten. We gaan door de ingang midden onder en moeten boven in het kasteel uitkomen.

HET SPOORWEGNET DER GEHELE AARDE

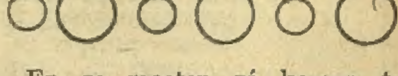

De lengte van het spoorwegnet der gehele aarde bedraagt 1.300.000 km. of 3.5 maal de afstand aarde-maan!

Over de werelddelen verdeeld, kan het cijfer zo gesplitst worden: Europa, 427.000 km.; Amerika: 624.000 km.; Azië: 134.000 km.; Afrika: 69.000 km.; Australië: 50.000 km. Deze gezamenlijke lengte is meer dan dertigmaal zo groot als de omtrek van de aarde, die 40.000 km. bedraagt. Het wegennet der aarde wint het intussen nog met een totale lengte van ruim 19 millioen kilometer.

EEN PROBLEEM MET KNOPEN

Ze liggen zó:

En ze moeten zó komen te liggen.

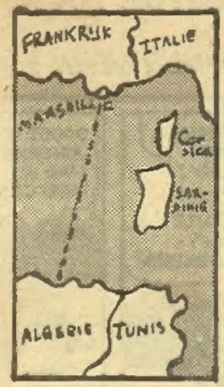
Dat moet je klaarspelen in slechts 3 zetten en bij elke zet mag je maar 2 knopen verleggen. Oefen je geduld eens.

VLIEGEN: *Vroeger en Nu*

24. TOCHT OVER DE MIDDELLANDSE ZEE

Ofschoon vliegtuig en bestuurbaar luchtschip goed op weg waren om zich op de voorgrond te dringen, gaven de ballonvaarders hun pogingen niet op.

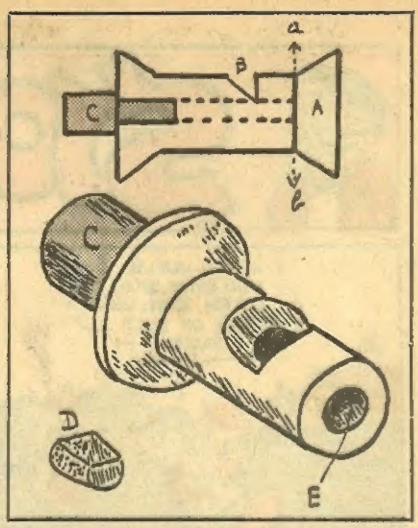
In 1900 maakte de Franse bankier, graaf Henri de la Vaulx een record-vlucht van Parijs naar Rusland en kort daarop zette hij de kroon op zijn werk door een tocht over de Middellandse Zee.

Hij vertrok op 31 October 1901 in gezelschap van drie vrienden van Marseille en vloog in minder dan 10 uur naar Algerië.

Zijn Russische tocht ging over een afstand van 1200 mijlen, afgelegd in 35 uren en brak het record dat de Amerikaan Wise, een halve eeuw voor hem, had gevestigd. Deze koene luchtreiziger vond in 1930 de dood, toen zijn vliegtuig in de nabijheid van Newark (Amerika) te pletter vloog.

De volgende keer no. 25: De gebroeders Lebaudy.

EEN FLUITEND KLOSJE

Van een klosje kun je gemakkelijk een goed fluitje maken. Je begint met een van de koppen (ab) af te zagen. In B maak je 'n opening en in de andere kop steek je 'n tap C. Nu nog 'n klein stukje voor de opening E, het mondstuk D, en 't fluitje is klaar. Doet het 't niet, dan ligt het aan de volgende oorzaken: ofwel prop C sluit niet precies af (er mag absoluut geen lucht door komen) of het mondstukje D past niet precies of zit niet diep genoeg. Ook hier is het passen en proberen, maar fluiten doet het! En of!

WISTEN JULLIE....

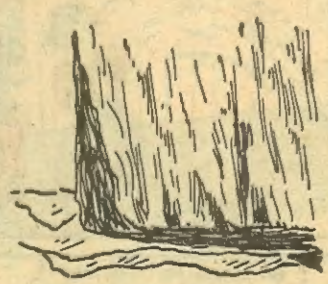
dat de cikade een insect is, dat 17 jaar lang onder de grond woont, als volwassen exemplaar te voorschijn komt en gedurende ettelijke weken zijn eieren legt op allerlei takken, om vervolgens te sterven?

dat reeds in 't jaar 130 vóór onze tijdrekening een zekere Hero van Alexandrië een soort stoommachientje vervaardigde? Het bestond uit een metalen omhulsel met twee openingen en de ontsnappende damp deed het voorwerp draaien.

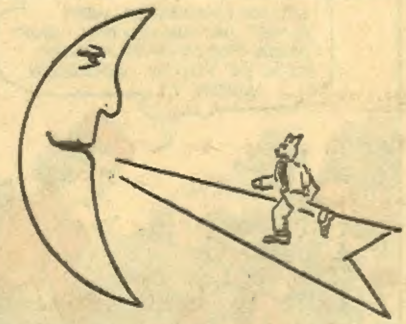
dat de vlag van Amerika bestaat uit 13 strepen en een veld met 48 sterren? De 13 strepen herinneren aan de 13 oorspronkelijke staten en de 48 sterren aan de tegenwoordige Verenigde Staten. De vlag werd door het Congres aanvaard op 4 April 1818.

dat de Victoria-waterval, aan de Boven-Zambesi-rivier in Rhodesia, Zuid-Afrika, tweemaal zo breed en zo hoog is als de Niagara?

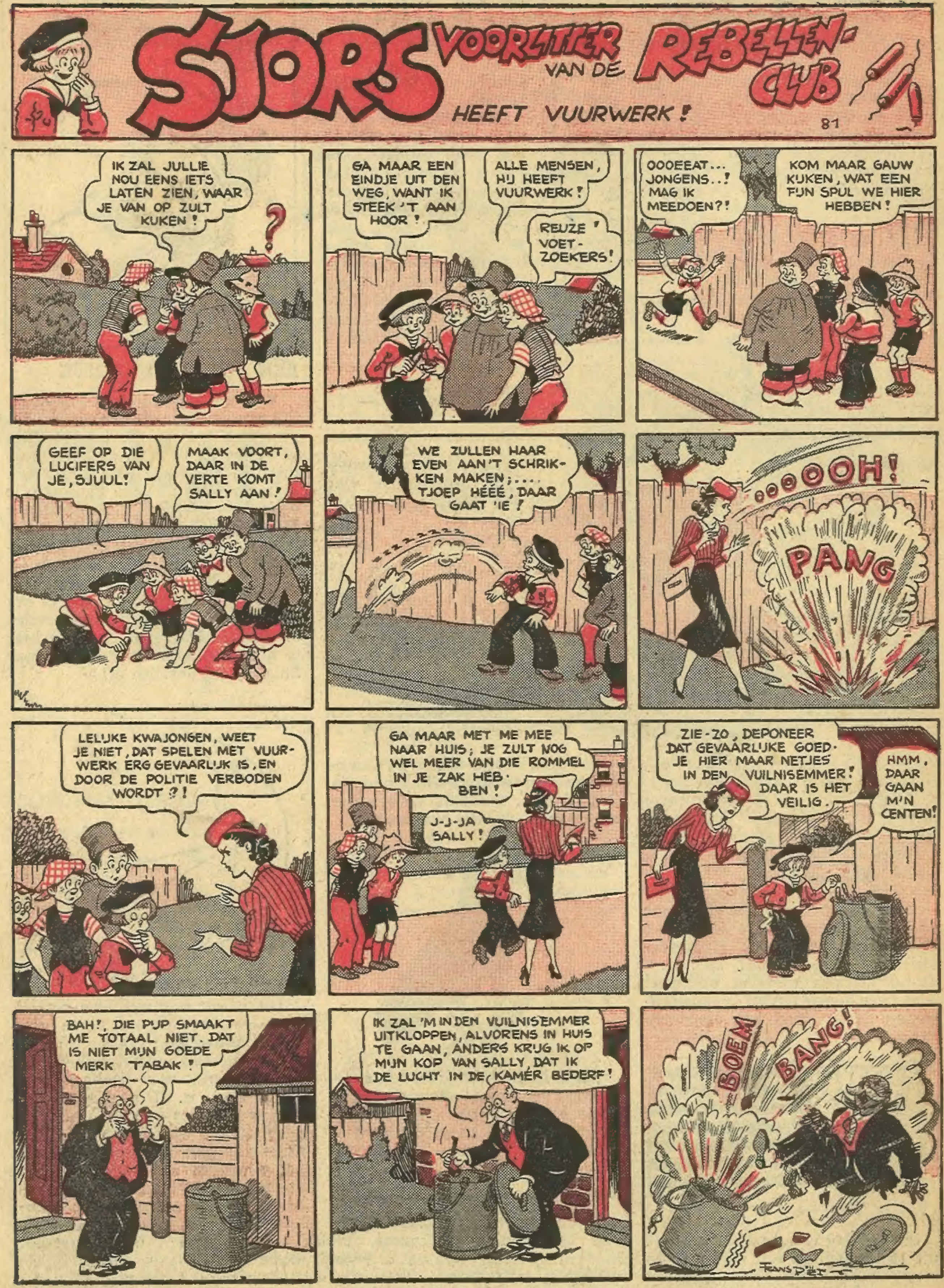

dat er in Zuid-Amerika een zwarte kraai woont met een eigenaardig bosje blauwe veren op haar kop en dat men dit dier daarom de naam heeft gegeven van: parasol-vogel?

LOOP NAAR DE MAAN!

Dit wordt ons wel eens gezegd, wanneer we ons wat al te veeleisend aanstellen; doch onze zegsman vergeet dan waarschijnlijk, dat het uitvoeren van dit bevel geen kleinigheid is. Die afstand bedraagt eventjes 400.000 km. Wanneer iemand die afstand te voet moet afleggen — verondersteld dat het mogelijk is — dan zou hij daarvoor 80.000 uur nodig hebben. Als hij dag en nacht zou doorstappen, dan zou hij na 3.400 dagen of ongeveer 10 jaar op het punt van bestemming aankomen. Wellicht zou iedereen liever met een modern voertuig wensen te reizen. Moesten we plaats nemen in een vliegtuig, dat 200 km. per uur aflegt, dan zouden we nog 85 dagen en nachten nodig hebben om „naar de maan te lopen".

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB
HEEFT VUURWERK!
81
IK ZAL JULLIE NOU EENS IETS LATEN ZIEN, WAAR JE VAN OP ZULT KUKEN!
?
GA MAAR EEN EINDJE UIT DEN WEG, WANT IK STEEK 'T AAN HOOR!
ALLE MENSEN, HIJ HEEFT VUURWERK!
REUZE VOET-ZOEKERS!
OOOEEAT... JONGENS..! MAG IK MEEDOEN?!
KOM MAAR GAUW KUKEN, WAT EEN FIJN SPUL WE HIER HEBBEN!
GEEF OP DIE LUCIFERS VAN JE, SJUUL!
MAAK VOORT, DAAR IN DE VERTE KOMT SALLY AAN!
WE ZULLEN HAAR EVEN AAN'T SCHRIKKEN MAKEN;.... TJOEP HÉÉÉ, DAAR GAAT 'IE!
OOOOOH!
PANG
LELIJKE KWAJONGEN, WEET JE NIET, DAT SPELEN MET VUURWERK ERG GEVAARLIJK IS, EN DOOR DE POLITIE VERBODEN WORDT?!
GA MAAR MET ME MEE NAAR HUIS; JE ZULT NOG WEL MEER VAN DIE ROMMEL IN JE ZAK HEBBEN!
J-J-JA SALLY!
ZIE-ZO, DEPONEER DAT GEVAARLIJKE GOED JE HIER MAAR NETJES IN DEN VUILNISEMMER! DAAR IS HET VEILIG.
HMM, DAAR GAAN M'N CENTEN!
BAH!, DIE PIJP SMAAKT ME TOTAAL NIET. DAT IS NIET MIJN GOEDE MERK TABAK!
IK ZAL 'M IN DEN VUILNISEMMER UITKLOPPEN, ALVORENS IN HUIS TE GAAN, ANDERS KRIJG IK OP MIJN KOP VAN SALLY, DAT IK DE LUCHT IN DE KAMER BEDERF!
BOEM
BANG!
FRANS PIËT